

4) Endringsforslag af N. P. Hansen og Scholer under Nr. 24 til den samme Paragraph:

Til første Stykke føies: „Det Beløb, der ifølge ovenstaaende Bestemmelse indbetales i Statskassen, bliver at anvende efter Regler, som nærmere bestemmes ved Lov, til at lette Fæsternes Efterladte paa de Gaarde, der ere bortsolgte til Fremmede, eller som i Henhold til § 2 i Lov af 19de Februar 1861 ere udtagne eller udtages af Majoratsbesidderen til hans frie Raadighed, ved Cie eller Fæste, at komme i Besiddelse af andet Jordbrug.“

vedtoges med 31 Stemmer mod 18.

5) Endringsforslag af de Samme under Nr. 25 til den samme Paragraph:

I andet Stykke, 2den Linie sættes Comma efter Ordet „Bøndergodset“, og Resten af første Punctum forandres til at lyde saaledes: „for Justitsministeren har fremlagt en af samme i Forening med Indenrigsministeren godkjendt fuldstændig Salgsplan med Angivelse af Priserne samt alle øvrige Salgsvilkår for hver enkelt Gaard, hvorved han forpligter sig til at sælge disse til de daværende Fæstere, deres Børn, Svigerbørn eller Stedbørn. — Forinden en saadan Salgsplan godkjendes, maa Erklæring være indhentet over samme fra to Mænd, hvoraf hver af Parterne (Majoratsbesidderen og det paagjødende Gods' samtlige Fæstere) vælge en blandt de i Henhold til Loven af 19de Marts 1869 § 2 beskiftede Burderingsmænd.

forkastedes med 34 Stemmer mod 15.

6) Lovforslagets § 21, der med de vedtagne Endringer var saalydende:

Derfor en Majoratsbesidder paa en af de tvende i denne Lov hjemlede Maader har ladet sig det til Majoratet hørende Bøndergods ganske eller tildeels overdrage til Eiendommen, forblive Bestemmelserne i Loven af 21de Juni 1854 om, at det til et Majorat hørende Bøndergods, saalænge det er bortfæstet, kun kan afhændes til Fæsterne eller med disses Samtykke til deres Livsarvinger, Svigerbørn

eller Stifbørn, i Kraft med Hensyn til det Majoratsbesidderen til Eiendommen overdragne Bøndergods. Forsaavidt der i Crectionsbrevene eller andre gyldige Forskrifter for Majoratet findes Bestemmelser til særlig Gavn for Godsets Bønder, maa det derhos paasees, at der træffes Overenskomst med disse om, hvorledes der for Fremtiden skal forholdes i saa Henseende. Kan en Forening herom ikke opnaaes, fastsætter Justitsministeren, hvilket Vederlag der bliver at tilstaae dem derfor. Ved indtrædende Fæsteledighed blive de fæstepligtige Gaarde, dersom den tidligere Fæster efterlader sig Livsarvinger, Svigerbørn eller Stifbørn og Eieren ikke inden 6 Maaneder fra Fæstets Opbør kan blive enig med Nogen af disse om Salget af Gaarden, at stille til offentlig Auction, og tilfalder da en Fjerdedeel af Kjøbesummen Statskassen. Forinden Auctionsffjødets Udstedelse maa Sælgeren indbetale den Statskassen tilfaldende Andeel contant, eller ogsaa godtgjøre, at Kjøberen overtager dens Berigtigelse og derfor udsteder en Forfkrivning til Statskassen paa ustempelt Papir, affattet som Obligationer for Umyndiges Midler, og hvorved der gives Statskassen 1ste Prioritets Panteret i den solgte Gaard næstefter saadanne Gæstelser, der hvile paa Eiendommen saaledes, at de i Tilfælde af Eierstifte uden særlig Bedtagelse gaae over paa den nye Eier. Det Beløb, der ifølge ovenstaaende Bestemmelse indbetales i Statskassen, bliver at anvende efter Regler, som nærmere bestemmes ved Lov, til at lette Fæsternes Efterladte paa de Gaarde, der ere bortsolgte til Fremmede, eller som i Henhold til § 2 i Lov af 19de Februar 1861 ere udtagne eller udtages af Majoratsbesidderen til hans frie Raadighed, ved Cie eller Fæste at komme i Besiddelse af andet Jordbrug.

Forpligtelsen til ved Fæsteledighed at bortsælge de fæstepligtige Gaarde bortfalder dog, dersom Majoratsbesidderen ved Overtagelsen af Bøndergodset udsteder og lader thinglæse en Declaration, hvorved han forpligter sig til at sælge de fæstepligtige Gaarde paa Vilkår, der fastsættes i en af Justitsministeriet og Indenrigsministeriet approberet Salgsplan, til de daværende eller efterfølgende Fæstere. — I denne Salgsplan bliver der for et Tidsrum af 10 Aar